

til yderligere lægger de nye Udgifter, som vi allerede have vedtaget ved Finantslovens 3die Behandling, da kommer jeg til at reducere det Overflud, der er paa denne Finantslov, til kun at være et Par Hundreduitusinde Daler. Det er ikke for mig et tilstrækkeligt Overflud i et Aar som dette, og det er atter en Grund til, at jeg for mit Bedkommende ikke er tilbøjelig til at bevilge dette, men det er ganske vist ikke det Afgjørende. Den afgjørende Grund for mig er — og jeg haaber, at Flertallet her i Thinget vil vedblive i Aften at vedkende sig den Opsattelse, der for i har gjort sig gjældende hos Thinget ved dets Afstemninger, — at det ikke er tilbøjeligt til at gaa til ny større militære Udgifter.

Tuxen: Naar det ærede Medlem nu kom frem med sine finantsielle Bemærkninger, skal jeg gjøre opmærksom paa, at vi maa udskille § 10 og § 26 fra den øvrige Del af Finantslovsforslaget for at se, hvoreledes Budgettet stiller sig. Jeg skal imidlertid ikke nu komme ind derpaa, thi det vilde føre til Detailler, og vi vilde naturligvis aldrig blive enige. Men naar det ærede Medlem derimod siger, at vi skulle opstille, som vort Principale at gaa nedad og nedad, og bestandig nedad med Bevillingerne til vort Forsvarsvæsen, saa tror jeg at det ærede Medlem dertil har valgt Liden høist ubeleilig netop paa en Tid, hvor man paa alle andre Steder gaar opad og opad, og jeg frygter for, at, deisom det ærede Medlem vil stille det som det Principale, at vore Bevillinger til Forsvaret bestandig skulle gaa nedad og nedad, saa kunde det nok være, at vi ogsaa kom til at gaa nedad i andre Henseender end netop med Hensyn til vort Forsvarsvæsen, ja maaske vi endog saa kunde gaa saa vidt, at vi ikke havde Andre at slaas med end Journalister nede i Lydsland. Jeg vil dog endnu bemærke, at vore i vort Naboland Sverig, som jo vistnok ligger det ærede Medlem lige saa meget paa Sinde som mig, ja jeg tror endog saa, at det ærede Medlem betaler flere Skatter til den svenske Regjering end jeg, saa at han dog vistnok kender saameget til dets Finantsvæsen, at han maa vide, at man ikke der er saa kneben med at bevilge Penge til Flaaden. Nagtet Sverig er et større Land end Danmark og har en større Befolkning end den, der findes her, er den svenske Flaade dog ikke i samme Forhold større end den danske; men medens Bevillingen til vor Marine er, som man ser af Budgettet, 1,900,000 Rbd., deri indbefattet Bevillingerne til Sør-Vager og Godsvarfenet samt til andre saadanne Ting, er Bevillingen til den svenske Marine 2,200,000 Rbd., altsaa omtrent 300,000 Rbd. mere. Denne Forskel er vel ikke særdeles stor, men i Finantsloven for næste Aar, altsaa for 1874, er der en ekstraordinær Bevilling til den svenske Flaade af ikke mindre end 1,137,000 Rbd. Altsaa naar der nu her er Tale om

en ekstraordinær Bevilling af 400,000 Rbd., saa er dette kun $\frac{1}{3}$ af, hvad man i det Land Sverig har bevilget paa Finantsloven for næste Aar. Jeg har ved tidligere Leiligheder gjort opmærksom paa, hvormeget vor Flaade er bleven sat tilbage, med Hensyn til ekstraordinære Bevillinger lige overfor Hæren, at der i Aar, som Lovforslaget var forelagt, var blevet bevilget Hæren noget over $\frac{1}{2}$ Million ekstraordinært, og ved 2den Behandling omtrent 270,000 Rbd., medens der til Flaaden kun var Tale om 195,000 Rbd. Flaaden har i den senere Tid staaet tilbage for Hæren. Det geraader derfor den ærede Minister til Hæren, at han, skjøndt man maaske kunde have Grund til at tro, at han stod Hæren nærmere end Marinen, dog for at frelse noget af den overordentlige Bevilling, som er forelagt ved særlig Lov, navnlig har havt Tanken henvendt paa Flaaden og trukket den frem som det vigtigste Spørgsmaal.

Schønheyder: Da det ærede Medlem fra Maribo (Frederiksen) sagde, at han havde ladet sig bevæge til at gjøre Indrømmelser ved de Foredrag, han havde hørt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Tuxen) og mig, havde jeg ment, at han ikke vilde blive staaende ved en saa tarvelig Indrømmelse som den, at han vilde indskrænke sig til „ikke at stemme“ for Flertallets Forslag. Det var jo muligt, at hvis Forhandlingen vedblev lidt endnu, kunde man opnaa yderligere Indrømmelser af det ærede Medlem. For Ørigt undrede det mig meget at høre, at det ærede Medlem vedbliver at paastaa, at det Pandferkskab, der er foreslaaet af den ærede Minister, er noget Ngt. Jeg troede dog at have opløst tilstrækkeligt, at for 4 Aar siden havde vi en saadan Bevilling for paa 1,800,000 Rbd., som paa den Tid maatte være til, hvad der nu foreligger. Jeg var ikke i Thinget den Gang; men jeg skulde tage meget fejl om ikke det ærede Medlem var Medlem af Finantsudvalget i 1868, da denne Sag var for, og altsaa maa kende Bevillingen.

Ordføreren: Den ærede Minister har ved Tilslutning af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgtreds (Schønheyder) sagt, at det Spørgsmaal nu skulde afgjøres, at det nu eller aldrig skulde afgjøres, om vi skulde have et Skib af den omtalte Beslaffenhed eller en. Det forstaaer jeg ikke ganske. Vi have ingen Begrundelse faaet for disse Ordtaleser. Jeg veed ikke, hvoreledes de andre Herrer mene, at det skal opjattes. Skulde det være en saa antikveret Gjensstand, at deisom vi vente et til to Aar eller længere, ville vi ikke være i Stand til at bevilge Midler til et saadant Skib, da det saa ikke længer var tidsvarende? I saa Fald vil det heller ikke være tidsvarende, naar vi om 3 til 4 Aar faae det bygget færdigt. Men er det ikke saa,